

UOHSX0068WK0

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S467/2014/VZ-21499/2014/513/PDr/JLÍ

Brno 10. října 2014

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 5.6.2014, na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- centrální zadavatel – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 155 00 Praha 5,
- navrhovatel – Hyundai Motor Czech s.r.o., IČO 28399757, se sídlem Siemensova 2717/4, 155 00 Praha 5, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 20.1.2014 Vlastimilem Zaviačičem,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele vymezených obsahem návrhu učiněných ve veřejné zakázce „Obnova vozového parku“ zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 18.4.2014 a bylo uveřejněno dne 23.4.2014 pod evidenčním číslem zakázky 365364, ve znění oprav uveřejněných dne 5.5.2014, 6.6.2014, 25.7.2014, 1.8.2014, 24.9.2014 a 29.9.2014 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 25.4.2014 pod evidenčním číslem 2014/S 081-141091 ve znění oprav uveřejněných dne 7.5.2014, 7.6.2014, 30.7.2014, 5.8.2014, 27.9.2014 a 2.10.2014,

rozšířené z moci úřední seznámením se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14835/2014/513/PDr ze dne 15.7.2014 o pochybnosti v postupu zadavatele při stanovení dílčích kritérií základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídek, a

seznámením se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15530/2014/513/PDr ze dne 23.7.2014 o pochybnosti v postupu zadavatele při stanovení dílčích kritérií základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny,

rozhodl takto:

I.

Centrální zadavatel – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 155 00 Praha 5 – nedodržel při zadávání veřejné zakázky „Obnova vozového parku“ zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 18.4.2014 a bylo uveřejněno dne 23.4.2014 pod evidenčním číslem zakázky 365364, ve znění oprav uveřejněných dne 5.5.2014, 6.6.2014, 25.7.2014, 1.8.2014, 24.9.2014 a 29.9.2014 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 25.4.2014 pod evidenčním číslem 2014/S 081-141091 ve znění oprav uveřejněných dne 7.5.2014, 7.6.2014, 30.7.2014, 5.8.2014, 27.9.2014 a 2.10.2014,

- a) postup stanovený v ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 6 odst. 1 citovaného zákona, když stanovil v příloze č. 1 zadávací dokumentace na veřejnou zakázku „Obnova vozového parku“ pro vozidla specifikovaná v bodech 2.1 a), b), c), d) III. části zadávací dokumentace současně požadavky na maximální zdvihový objem válců, minimální výkon motoru a minimální základní objem zavazadlového prostoru tak, že vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže,
- b) zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 citovaného zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky „Obnova vozového parku“ na části, konkrétně na část spočívající v dodání 9místných mikrobuseů, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla, a tím omezil okruh možných dodavatelů,

příčemž tyto postupy mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu centrálního zadavatele – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 155 00 Praha 5 – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší** otevřené řízení „Obnova vozového parku“, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 18.4.2014 a bylo uveřejněno dne 23.4.2014 pod evidenčním číslem zakázky 365364, ve znění oprav uveřejněných dne 5.5.2014, 6.6.2014, 25.7.2014, 1.8.2014, 24.9.2014 a 29.9.2014 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 25.4.2014 pod evidenčním číslem 2014/S 081-141091 ve znění oprav uveřejněných dne 7.5.2014, 7.6.2014, 30.7.2014, 5.8.2014, 27.9.2014 a 2.10.2014.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů

řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, **se** centrálnímu zadavateli – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 155 00 Praha 5 – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do **dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Správní řízení **se** v části rozšířené z moci úřední seznámením se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14835/2014/513/PDr ze dne 15.7.2014 týkajícími se postupu zadavatele při stanovení dílčích kritérií základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídek podle § 117a písm. d) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje**, neboť ve skutečnostech, pro které bylo správní řízení rozšířeno nad rámec návrhu, nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 citovaného zákona.

V.

Správní řízení **se** v části rozšířené z moci úřední seznámením se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15530/2014/513/PDr ze dne 23.7.2014 týkajícími se postupu zadavatele při stanovení dílčích kritérií základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny podle § 117a písm. d) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje**, neboť ve skutečnostech, pro které bylo správní řízení rozšířeno nad rámec návrhu, nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Centrální zadavatel – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 155 00 Praha 5 (dále jen „zadavatel“) – na základě smlouvy o společném postupu při centralizovaném zadávání a o zmocnění centrálního zadavatele ze dne 24.1.2014 zahájil otevřené zadávací řízení na veřejnou zakázku „Obnova vozového parku“ (dále jen „veřejná zakázka“) podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) dne 18.4.2014 odesláním oznámení o zakázce do Věstníku veřejných zakázek, které bylo uveřejněno dne 23.4.2014 pod evidenčním číslem zakázky 365364, ve znění oprav uveřejněných dne 5.5.2014, 6.6.2014, 25.7.2014, 1.8.2014, 24.9.2014 a 29.9.2014 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 25.4.2014 pod evidenčním číslem 2014/S 081-141091 ve znění oprav uveřejněných dne 7.5.2014, 7.6.2014, 30.7.2014, 5.8.2014, 27.9.2014 a 2.10.2014 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Předmětem veřejné zakázky je podle části III. zadávací dokumentace uzavření rámcové smlouvy na dodávku nových osobních automobilů a mikrobusů, a to v předpokládaném rozsahu 517 kusů. Zadavatelem požadované osobní automobily a mikrobusy jsou specifikovány v příloze č. 1 zadávací dokumentace.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí podle čl. II.1.4) oznámení o zakázce 190 000 000 Kč bez DPH.
4. Podle VI. části, bodu 2. zadávací dokumentace bude rámcová smlouva uzavřena na dobu určitou, a to do doby vyčerpání finančního limitu 190 000 000 Kč bez DPH, maximálně však na dobu 4 let ode dne platnosti a účinnosti této rámcové smlouvy.
5. Dále zadavatel v III. části, bodu 2. zadávací dokumentace uvedl, že níže stanovené počty kusů jednotlivých osobních automobilů a mikrobusů představují předpokládané množství odběru osobních automobilů a mikrobusů. Na základě Rámcové smlouvy budou dodávány osobní automobily a mikrobusy dle jednotlivých typových sestav:

2.1 Osobní automobil střední třídy:

- a) osobní automobil manažerský sedan/liftback, 24 kusů
- b) osobní automobil standardní sedan/liftback, 30 kusů
- c) osobní automobil sedan/liftback – pohon CNG, 20 kusů
- d) osobní automobil referentský sedan/liftback, 9 kusů

2.2 Osobní automobil nižší třídy:

- a) osobní automobil referentský sedan/liftback, 420 kusů
- b) osobní automobil referentský hatchback, 3 kusy
- c) osobní automobil referentský combi, 3 kusy

2.3 Mikrobus:

- a) 9místný mikrobus, 3 kusy

2.4 Osobní automobil vyšší třídy:

- a) osobní automobil limuzína I, 2 kus
- b) osobní automobil limuzína II, 3 kusy,

přičemž bližší informace o předmětu veřejné zakázky včetně minimálních požadovaných parametrů vozidel jsou uvedeny v typových sestavách v příloze č. 1 zadávací dokumentace.

6. V příloze č. 1 zadávací dokumentace zadavatel uvedl minimální požadované technické parametry pro každou kategorii vozidel (např. typ karoserie, počet dveří, počet míst, typ motoru, typ paliva, max. zdvihový objem válců, min. výkon motoru, pohon kol, typ převodovky, minimální základní objem zavazadlového prostoru a další).

7. Zadavatel v bodě IV.2) oznámení o zakázce uvádí, že základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je nejnižší nabídková cena. Stejně základní hodnotící kritérium zadavatel uvádí i v čl. XI. zadávací dokumentace s tím, že jako nejvhodnější bude vyhodnocena nabídka s nejnižší celkovou nabídkovou cenou za celkový předpokládaný počet vozidel včetně DPH, ostatní sestupně podle výše nabídkové ceny.
8. Proti zadávacím podmínkám, konkrétně proti nerozdělení předmětu veřejné zakázky na části, diskriminačnímu vymezení technických podmínek a neuveřejnění řádného odůvodnění veřejné zakázky, podal navrhovatel – Hyundai Motor Czech s.r.o., IČO 28399757, se sídlem Siemsenova 2717/4, 155 00 Praha 5, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 20.1.2014 Vlastimilem Zaviačičem (dále jen „navrhovatel“) – dne 16.5.2014 námitky, které byly zadavateli doručeny téhož dne. Zadavatel rozhodnutím ze dne 26.5.2014, které navrhovatel obdržel téhož dne, podaným námitkám částečně vyhověl, a to v části týkající se neuveřejnění odůvodnění veřejné zakázky, a ve zbývajících částech zadavatel podaným námitkám nevyhověl.
9. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 5.6.2014 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgánu dohledu nad dodržováním zákona.

II. OBSAH NÁVRHU

10. V návrhu navrhovatel namítá, že mu možnost podat nabídku byla znemožněna tím, že zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky v rozporu se zákonem. Navrhovatel uvádí, že zadavatel požaduje dodání rozdílných druhů automobilů, aniž by veřejnou zakázku rozdělil na části, čímž zadavatel zužuje okruh dodavatelů, kteří by jinak byli schopni dílčí části předmětu veřejné zakázky realizovat. Navrhovatel k tomu uvádí, že ačkoliv se jedná o pořízení automobilů (tedy obdobného plnění), je předmět plnění vymezen poměrně široce (od vozidel nižší třídy, přes limuzíny, až po mikrobus) a jednotlivé kategorie jsou specifické. Navrhovatel odkazuje na praxi při zadávání veřejných zakázek jinými zadavateli a na rozsudek Krajského soudu ve věci sp. zn. 62 Af 7/2010. Navrhovatel uvádí, že s ohledem na specifické vlastnosti vozidel bude okruh dodavatelů pro jednotlivé druhy automobilů rozdílný, kdy tato skutečnost je nejmarkantnější u devítimístného mikrobusu. Navrhovatel upozorňuje na ustanovení nově schválené směrnice č. 2014/24/EU Evropského parlamentu a Rady a konstatuje, že zadavatel se vymezením předmětu veřejné zakázky dopustil porušení zásady zákazu diskriminace uvedené v § 6 odst. 1 zákona.
11. Navrhovatel dále v návrhu napadá vymezení technických podmínek vozidel, konkrétně požadavek na maximální objem motoru, požadavek na minimální výkon motoru a požadavek na minimální velikost zavazadlového prostoru. Navrhovatel uvádí, že kombinace těchto požadavků společně s nerozdělením veřejné zakázky na části vede k výraznému omezení

dodavatelů schopných splnit předmět veřejné zakázky, když zadavatelem požadovanou kombinaci mohou (s výjimkou devítimístného mikrobusu) splnit pouze automobily značky Škoda, resp. Volkswagen. V některých kategoriích automobilů existuje více výrobců schopných automobily dodat, jedná se však pouze o tři kategorie z devíti, přičemž navrhovatel přiložil k návrhu tabulku přehledu automobilů. Navrhovatel doplňuje, že zadavatel tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, omezil účast v zadávacím řízení pouze na subjekty dodávající vozidla koncernu Volkswagen.

12. Navrhovatel nesouhlasí s důvody zadavatele, které ho vedly k vymezení výše uvedených požadavků. K argumentu zadavatele, že pořizuje vozidla i pro použití v obtížnějších terénech (např. v horských oblastech) navrhovatel uvádí, že postačí stanovení požadovaného výkonu motoru. Ani další důvod zadavatele – hospodárnost provozu pořizovaných automobilů, nemůže obstát, neboť pro zajištění hospodárnosti je nutné zohlednit i hmotnost vozidla, neboť těžší vozidlo bude mít vyšší spotřebu. Důležité jsou i faktory nákladů na opravy, jejich četnost, pořizování náhradních dílů apod. Zadavatel měl požadovat spíše údaje o průměrné spotřebě, náklady na údržbu či náklady na pořízení náhradních dílů. Podle názoru navrhovatele zadavatelem stanovená kombinace požadavků cílí k vyřazení navrhovatele a ostatních zájemců o veřejnou zakázku.
13. Navrhovatel uvádí, že smyslem existence zákonné úpravy procesu zadávání veřejných zakázek je právě zajištění fungujícího konkurenčního prostředí, což konstatoval i Vrchní soud v Olomouci v rozsudku č. j. 2 A 2/2001-73. Navrhovatel dále cituje z rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. S720/2010/VZ a sp. zn. S230/2009/VZ.
14. Podle názoru navrhovatele by měl zadavatel při vymezení technických podmínek vycházet z účelu, pro který vozidla pořizuje. Tento účel popsany zadavatelem žádným způsobem neodůvodňuje kombinaci uvedených parametrů, když tyto věcně neodůvodněné a nepřiměřené požadavky porušují zásadu zákazu diskriminace, když z okruhu potenciálních dodavatelů bezdůvodně vylučují navrhovatele a další dodavatele. Postup zadavatele nelze připustit, neboť jde zcela proti smyslu zadávacího řízení, k tomu navrhovatel uvádí rozsudek NSS ve věci sp. zn. 8 Afs 60/2009 a konstatuje, že soutěž zadavatel nastavením kombinace výše uvedených technických parametrů v zadávacím řízení omezil, resp. znemožnil.
15. Navrhovatel zároveň upozorňuje, že diskriminační nastavení technických podmínek namítal i jiný dodavatel v rámci žádosti o dodatečné informace, který žádal o zmenšení velikosti požadovaného zavazadlového prostoru, přičemž zadavatel tomuto požadavku nevyhověl.
16. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel porušil zásadu proporcionality a odkazuje na bod 2 preambule Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, a dále rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. S402/2013/VZ. Navrhovatel rovněž uvádí, že došlo i k porušení zásady hospodárnosti.

17. Navrhovatel konstatuje, že sloučením rozdílných typů automobilů a závaznou kombinací výše uvedených parametrů automobilů (a to jak společně, tak každým pochybením jednotlivě) postupoval zadavatel neodůvodněně přísně, čímž zásadním způsobem omezil soutěžní prostředí. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. S230/2009/VZ, sp. zn. S319/2013/VZ a sp. zn. S537/2011/VZ.
18. Navrhovatel se svým návrhem domáhá, aby Úřad zrušil úkon zadavatele spočívající ve vymezení předmětu plnění veřejné zakázky.
19. Současně s návrhem navrhovatel požádal o vydání předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. b) zákona. Pokud by Úřad neshledal důvod pro pozastavení zadávacího řízení, navrhovatel navrhuje, aby Úřad vydal předběžné opatření podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona a zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu.

III. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE K NÁVRHU

20. Dne 16.6.2014 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne, ve kterém zadavatel v první řadě uvádí, že setrvává na svých stanoviscích uvedených v rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 26. 5. 2014 a v plném rozsahu na ně odkazuje.
21. Zadavatel uvádí, že navrhovatel zjevně plně neporozuměl odůvodnění rozhodnutí o námitkách a dále, že v něm odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. Afs 198/2006 a sp. zn. 2 Afs 55/2010, které definují obecná pravidla pro určení toho, zda se v jednotlivých případech jedná o jedinou veřejnou zakázku či zakázek několik.
22. Zadavatel dále uvádí, že navrhovatel nijak nezdůvodňuje, v čem spatřuje onu „specifičnost“ jednotlivých typů vozidel, a že sám navrhovatel v návrhu uvádí, že v případě veřejné zakázky zadavatel poptával věcně spolu související plnění, přičemž existence věcné souvislosti plnění je přitom jedním z ukazatelů toho, že se jedná o jedinou veřejnou zakázku.
23. Zadavatel shrnuje, že tvrzení navrhovatele o údajně diskriminačním vymezení předmětu veřejné zakázky nejsou ničím podložena, nadto si navrhovatel ve své argumentaci protiřečí. S ohledem na to je zadavatel přesvědčen, že jde ze strany navrhovatele o ryze účelovou konstrukci, která však nemá žádný reálný základ.
24. V šetřeném případě zadavatel podle jeho názoru nebyl povinen rozdělit předmět plnění veřejné zakázky na části, neboť poptává (ve smyslu současné judikatury) plnění obdobného druhu. K tomu uvádí závěry z rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci ve věci sp. zn. 62 Af 7/2010.
25. Zadavatel pak dodává, že předmět plnění veřejné zakázky jako celek je podle vědomostí dodavatele schopen dodat relativně široký počet dodavatelů, resp. jde o takový počet dodavatelů, který neponechává prostor k úvahám, že by zadavatel zásadním způsobem omezoval soutěžní prostředí. Navrhovatel sám kromě obecných tvrzení nijak konkrétně

neuevdl, jakým způsobem a do jaké konkrétní míry měl zadavatel svým postupem v zadávacím řízení omezovat soutěžní prostředí, resp. okruh dodavatelů.

26. Ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU zadavatel uvádí, že dle čl. 90 odst. 1 směrnice členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. dubna 2016, v daném případě tak podle názoru zadavatele nejsou dány podmínky jak pro přímou aplikaci směrnice, tak pro její aplikaci nepřímou. Argumentace navrhovatele směrnicí je proto podle zadavatele nepřijatelná.
27. K tvrzení navrhovatele, že by stačilo stanovení výkonu motoru, zadavatel uvádí, že toto jednoznačně nestačí. Požadavky zadavatele na parametry vozidel sledují jak hledisko co nejširší využitelnosti poptávaných vozidel, tak hledisko hospodárnosti jejich provozu, a právě současným stanovením jak výkonu motoru, tak maximálního objemu motoru jsou oba požadavky zadavatele reflektovány. Jinak by mu mohla být nabídnuta i vozidla se značně velkým objemem motoru, jejichž provoz (spotřeba pohonných hmot) by zadavatele neúměrně ekonomicky zatěžovala. Dále zadavatel uvádí, že stanovil maximální objem motoru v kombinaci s minimálním výkonem, neboť tento typ motorů snižuje vlastní hmotnost požadovaných automobilů s přímým dopadem na snížení průměrné spotřeby vozidla. Krom toho zadavatel rovněž sleduje, aby mu byla nabídnuta vozidla s motory konstruovanými s použitím moderních technologií (přepíňované jednotky s menším objemem), a to opět s důrazem na hospodárnost provozu vozidel, snížení očekávaných nákladů na jejich údržbu, snížení tzv. ekologické stopy vozidel a rovněž s ohledem na předpokládanou délku provozu automobilů, která činí 10 či více let. Zadavatel poukazuje rovněž na to, že stanovil pouze dva předmětné parametry (tj. minimální výkon a maximální objem motoru). Jako paradoxní proto působí, že navrhovatel na jednu stranu zadavateli vytýká nepoužití širší škály požadavků (hmotnost vozidla, faktory nákladů na opravy, náklady na náhradní díly, četnost oprav) a na stranu druhou se snaží tvrdit, že zadavatel nastavil technické podmínky bezdůvodně přísně, resp. diskriminačně.
28. Použití veškerých zadavatelem požadovaných technických parametrů poptávaných vozidel vychází z jeho skutečných potřeb, založených na jeho dosavadních dlouholetých zkušenostech s provozem vlastních motorových vozidel. Není přitom vinou zadavatele, pokud někteří z dodavatelů nejsou schopni dodat plnění, které by bylo schopno tyto potřeby zadavatele naplnit. Není možné vykládat ustanovení zákona tak, že zadavatel je v každém případě povinen nastavit technické podmínky způsobem zajišťujícím, že mu plnění sice budou moci nabídnout v ideálním případě všichni dodavatelé, ovšem bez současného ohledu na zadavatelem zamýšlený účel využití požadovaného plnění. Ad absurdum by docházelo k situacím, kdy by dodavatelé de facto mohli zadavateli diktovat, jaké plnění s jakými parametry má poptávat. Zadavatel uvádí rozhodnutí Úřadu ve věci sp. zn. S230/2009/VZ a opakuje, že použití veškerých jím požadovaných technických podmínek reflektuje jeho

skutečné a odůvodněné potřeby, což dle jeho názoru dostatečně v rozhodnutí o námitkách i v tomto vyjádření zdůvodnil.

29. Zadavatel souhlasí s navrhovatelem v tom, že je účast co nejširšího okruhu dodavatelů resp. zajištění co nejvíce konkurenčního prostředí maximálně žádoucí, nicméně tento požadavek nelze nadřazovat skutečným a oprávněným potřebám zadavatele.
30. Zadavatel rovněž zdůrazňuje, že navrhovatelem je napadáno toliko použití určitých konkrétních parametrů resp. jejich kombinace a nikoliv konkrétní hodnoty těchto parametrů. Zadavatel přesto pro úplnost dodává, že veškeré hodnoty navrhovatelem uváděných parametrů byly stanoveny jako nejnižší resp. nejvyšší možné.
31. K tvrzení navrhovatele, že diskriminační nastavení technických podmínek namítal i jiný dodavatel, zadavatel uvádí, že je zjevně nepravdivé, neboť tazatel nepodal námitky, ale žádost o poskytnutí dodatečných informací. Zadavatel dodává, že navrhovatel si odporuje ve svých tvrzeních, když na jednu stranu tvrdí, že zadavatel záměrně formulací zadávacích podmínek zvýhodnil vozidla značky Škoda resp. vozidla koncernu Volkswagen, a na stranu druhou dále v návrhu uvádí, že právě dodavatel automobilů Škoda měl údajně namítat diskriminační povahu zadávacích podmínek.
32. Zadavatel uzavírá, že jím vymezené technické podmínky veřejné zakázky byly vymezeny se striktním ohledem na zajištění účelu využití poptávaných vozidel a hospodárnosti při nakládání s veřejnými prostředky, stejně jako s ohledem na zajištění účasti co nejširšího okruhu dodavatelů. Zadavatel proto navrhuje, aby Úřad návrhu navrhovatele nevyhověl a správní řízení zastavil.

IV. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

33. Úřad obdržel návrh dne 5.6.2014 a tímto dnem bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Dne 5.6.2014 obdržel návrh rovněž zadavatel.
34. Účastníky správního řízení podle ustanovení § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
35. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem ze dne 9.6.2014 č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-12145/2014/512/PDr. K zajištění účelu správního řízení vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-12967/2014/512/PDr ze dne 20.6.2014, v němž určil účastníkům řízení lhůtu, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko. Současně Úřad tímto usnesením určil navrhovateli lhůtu k podání vysvětlení, které konkrétní hodnoty kterých technických podmínek u kterých jednotlivých typů vozidel podle III. části zadávací dokumentace – členění 2.1 a) až d), 2.2 a) až c), 2.3 a), 2.4 a) až b) – považuje za diskriminační, a k označení důkazů na podporu jeho tvrzení. Úřad

týmž usnesením určil zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání vysvětlení, které konkrétní modely vozidel výrobců Seat a Opel splňují požadavky zadavatele u kterých typů vozidel podle III. části zadávací dokumentace – členění 2.1 a) až d), 2.2 a) až c), 2.3 a), 2.4 a) až b), a dále určil zadavateli lhůtu k podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.

36. Dne 23.6.2014 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele z téhož dne, ke kterému přiložil údaje předního světového poskytovatele informací z automobilového průmyslu, společnosti JATO Dynamics. Navrhovatel uvádí, že podle předložených údajů je zřejmé, že jde o cílený pokus o zvýhodnění dodavatele vozidel koncernu Volkswagen, zejména značky Škoda. Podle navrhovatelem přiložené tabulky společnosti JATO Dynamics vozy specifikované v bodech 2.1 a) až d), 2.2 a) 2.3, 2.4 a) a b) mohou splnit pouze vozidla značek Škoda a Volkswagen.
37. Úřad obdržel dne 26.6.2014 vyjádření zadavatele z téhož dne, který uvádí, že podle jeho zjištění mohou požadavky zadavatele splnit vozidla Opel Insignia v bodě 2.1 b), Opel Corsa v bodě 2.2 b), Seat Leon v bodě 2.1 c), 2.2 b), 2.2 c), vozidla Seat Toledo v bodě 2.1 d), 2.2 a), 2.2 b). 2.2 c) a vozidla Seat Ibiza v bodě 2.2 b), 2.2 c) III. části zadávací dokumentace, přičemž tyto výrobce vozidel uvedl pouze příkladmo, a proto je možné, že požadavky zadavatele budou splňovat i vozidla jiných výrobců. Dále zadavatel uvádí, že neomezil nabízená vozidla pouze na jednoho výrobce či dva výrobce, a že bude akceptovat nabídku, v níž budou nabídnuta vozidla jakýchkoliv výrobců.
38. Dne 11.7.2014 Úřad požádal společnost Porsche Česká republika s.r.o., Divize SEAT, Radlická 740/113d, 158 00 Praha 5 (dále jen „Seat“) a společnost Opel LLC, Olbrachtova 2006/9, 140 00 Praha 4 (dále jen „Opel“) o stanovisko k tvrzení zadavatele v jeho vyjádření ze dne 26.6.2014, že podle jeho zjištění mohou požadavky zadavatele splnit vozidla Opel Insignia v bodě 2.1 b), Opel Corsa v bodě 2.2 b), Seat Leon v bodě 2.1 c), 2.2 b), 2.2 c), vozidla Seat Toledo v bodě 2.1 d), 2.2 a), 2.2 b). 2.2 c) a vozidla Seat Ibiza v bodě 2.2 b), 2.2 c) III. části zadávací dokumentace.
39. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14727/2014/512/PDr ze dne 14.7.2014 nařídil na návrh navrhovatele předběžné opatření, kterým zadavateli podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a zároveň zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření podle § 117 odst. 1 písm. b) zákona, jímž by mělo být zadavateli uloženo pozastavení zadávacího řízení.
40. Dopisem č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14835/2014/513/PDr ze dne 15.7.2014 Úřad seznámil účastníky řízení se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení a rozšíření předmětu správního řízení, a to s pochybností Úřadu, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky stanovil dílčí hodnotící kritéria A. – I. tak, aniž by vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny.

41. Usnesením č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14839/2014/513/PDr ze dne 15.7.2014 Úřad účastníkům řízení určil lhůtu, ve které byli oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a to s ohledem na skutečnosti, které Úřad účastníkům řízení sdělil dopisem č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14835/2014/513/PDr ze dne 15.7.2014.
42. Dne 15.7.2014 Úřad obdržel stanovisko od společnosti Opel, ze kterého vyplývá, že:
- v bodě 2.1 b) není možné podat nabídku Opel Insignia, neboť zásuvka 12 V není v zavazadlovém prostoru vozidla, velikost zavazadlového prostoru je pouze 530 litrů, mlhové světlomety nemají funkci přisvětlování do zatáčky a ve vozidle není kolenní airbag,
 - v bodě 2.2 b) není možné podat nabídku Opel Corsa, neboť velikost zavazadlového prostoru je pouze 285 litrů.
43. Úřad obdržel dne 22.7.2014 od zadavatele podání informace o úkonech, a to, že zadavatel dne 21.7.2014 provedl změnu zadávacích podmínek v tom smyslu, že změnil základní hodnotící kritérium ekonomická výhodnost nabídky na hodnotící kritérium nejnížší nabídkové ceny.
44. Dne 25.7.2014 Úřad obdržel stanovisko od společnosti Seat, ze kterého vyplývá, že v kategorii 2.1 a), 2.1 b), 2.1 c), 2.1 d) nespĺňuje požadavky zadavatele žádné vozidlo Seat. Vozidlo Seat Leon nespĺňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.1 c) z důvodu, že není v provedení sedan ani liftback, vozidlo Seat Toledo nespĺňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.1 d) z důvodu, že vozidlo není zařazené do střední třídy. Vozidlo Seat Toledo splňuje veškeré požadavky pro kategorii vozidel 2.2 a) a 2.2 b). Vozidlo Seat Leon splňuje veškeré požadavky pro kategorii vozidel 2.2 b). Vozidlo Seat Ibiza nespĺňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.2 b) z důvodu nedostačujícího objemu zavazadlového prostoru minimálně 300 litrů. Vozidlo Seat Leon splňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.2 c). Vozidlo Seat Toledo nespĺňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.2 c) z důvodu, že není v karoserii kombi. Vozidlo Seat Ibiza nespĺňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.2 c) z důvodu nedostačujícího objemu zavazadlového prostoru minimálně 500 litrů.
45. Dopisem č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15530/2014/513/PDr ze dne 28.7.2014 Úřad seznámil účastníky řízení se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení a rozšíření předmětu správního řízení, a to s pochybnosti Úřadu, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria nejnížší nabídkové ceny stanovil v čl. XI. zadávací dokumentace dílčí hodnotící kritéria A. – I. s přiřazenými procentními váhami, která nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího kritéria nejnížší nabídkové ceny, resp. že by v důsledku tohoto postupu zadavatele nemusela být vybrána jako nejvhodnější nabídka, která obsahuje skutečně nejnížší nabídkovou cenu, tj. celkovou sumu, kterou bude muset zadavatel uhradit dodavateli v souvislosti s realizací předmětu

veřejné zakázky. Úřad dále tímto dopisem účastníkům řízení sdělil, že si vyžádal výše uvedená stanoviska společností Seat a Opel.

46. Dne 28.7.2014 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15548/2014/513/PDr, ve kterém Úřad účastníkům řízení určil lhůtu, ve které byli oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, a dále lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to s ohledem na skutečnosti, které Úřad účastníkům řízení sdělil dopisem č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15530/2014/513/PDr ze dne 28.7.2014.
47. Úřad obdržel dne 31.7.2014 od zadavatele podání informace o úkonech, a to, že zadavatel dne 28.7.2014 provedl změnu zadávacích podmínek v tom smyslu, že upravil Přílohu č. 1 zadávací dokumentace – Typové sestavy vozidel (konkrétně bod 3 a bod 4.a).
48. Dopisem ze dne 1.8.2014 zadavatel požádal o prodloužení lhůt stanovených usnesením č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15548/2014/513/PDr ze dne 28.7.2014. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-16480/2014/513/JLÍ ze dne 6.8.2014 žádosti zadavatele vyhověl a lhůty prodloužil.
49. Dne 6.8.2014 nahlédl do správního spisu zadavatel.
50. Dne 14.8.2014 Úřad obdržel vyjádření zadavatele, ve kterém se vyjadřuje ke stanoviskům prodejců vozidel Seat a Opel (viz body 42 a 44 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel mj. uvádí, že stanovisko prodejce nemusí být stejné se stanoviskem výrobce, který při konkrétním požadavku zadavatele zvažuje, zda je z obchodního hlediska schopen dodat i obvykle nenabízené kombinace výbavy vozidel. Ke stanovisku prodejce vozidel Seat, že vozidlo Seat Toledo nesplňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.1 d) III. části zadávací dokumentace, protože není zařazeno do střední třídy, zadavatel uvádí, že nepožadoval zařazení vozidla do konkrétní třídy, nýbrž splnění svých požadavků uvedených v zadávací dokumentaci. Obdobně zadavatel považuje za zjednodušující názor prodejce, že vozidlo Seat Leon nesplňuje požadavky pro kategorii vozidel 2.1 III. části zadávací dokumentace z důvodu, že se nejedná o sedan ani liftback, neboť obě kategorie se prolínají (obchodní materiály uvádějí vozidlo jako hatchback). Rovněž stanovisko prodejce vozidel Opel je podle zadavatele zjednodušené, neboť požadovaný objem zavazadlového prostoru zadavatel neurčil podle konkrétní technické normy z důvodu možných různých výkladů. Dotazovaný tedy měl nejprve chtít upřesnění, zda např. rezervní kolo či jiné požadavky mají vliv na požadovaný parametr.
51. Úřad obdržel dne 19.9.2014 od zadavatele podání informace o úkonech, a to, že zadavatel dne 19.9.2014 provedl změnu zadávacích podmínek v tom smyslu, že změnil hodnotící kritérium nejnižší nabídková cena s dílčími hodnotícími kritérii na hodnotící kritérium nejnižší nabídková cena bez dílčích hodnotících kritérií. Dále zadavatel sdělil, že navýšil celkový předpokládaný počet vozidel a finanční limit stanovený v zadávacích podmínkách a že prodloužil lhůtu pro podání nabídek.

52. Dne 26.9.2014 Úřad obdržel od zadavatele informaci o dalších úkonech, a to, že upravil místa plnění a předpokládané počty dodávaných vozidel pro jednotlivé pobočky (celkový počet vozidel se nezměnil), adresu místa plnění Úřadu práce České republiky – generální ředitelství a prodloužil lhůtu pro podání nabídek.

V. ZÁVĚRY ÚŘADU

53. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, návrhu navrhovatele, vyjádření účastníků řízení a na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že zadavatel nedodržel postupy stanovené zákonem, přičemž tyto postupy mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a proto rozhodl o zrušení zadávacího řízení. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

54. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
55. Podle § 45 odst. 3 zákona technické podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Odůvodňuje-li to předmět veřejné zakázky, zohlední zadavatel při stanovení technických podmínek požadavky přístupnosti osob se zdravotním postižením nebo dostupnosti pro všechny uživatele.
56. Podle § 98 odst. 1 zákona zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky.

K vymezení technických podmínek

57. Zadavatel v zadávacích podmínkách v rámci specifikace technických podmínek pro jednotlivé požadované kategorie vozidel mj. stanovil následující technické parametry
- (zdvihový) objem válců maximálně ... (podle příslušné kategorie)
 - výkon motoru minimálně ... (podle příslušné kategorie)
 - základní objem zavazadlového prostoru minimálně ... (podle příslušné kategorie). Pozn. – tento parametr nebyl stanoven v rámci specifikace technických podmínek pro mikrobus.
58. Právě stanovení těchto tří technických parametrů (společně s nerozdělením veřejné zakázky na části) v jejich vzájemné kombinaci vede podle navrhovatele k výraznému omezení dodavatelů schopných splnit předmět veřejné zakázky, když zadavatelem požadovanou kombinaci mohou splnit pouze automobily značky Škoda, resp. Volkswagen. V některých

kategoriích automobilů existuje více výrobců schopných automobily dodat, což navrhovatel uvádí a dokládá ve svých podáních a jejich přílohách (tabulka společnosti JATO Dynamics).

59. Zadavatel s tvrzeními navrhovatele nesouhlasí s tím, že předmět plnění veřejné zakázky jako celek je podle jeho vědomostí schopen dodat relativně široký počet dodavatelů, resp. jde o takový počet dodavatelů, který neponechává prostor k úvahám, že by zadavatel zásadním způsobem omezoval soutěžní prostředí. V rozhodnutí o námitkách ze dne 26.5.2014, na které zadavatel odkazuje ve svém vyjádření ze dne 16.6.2014, zadavatel mj. uvádí, že „pouhým monitoringem oficiálních materiálů jiných prodejců lze najít i automobily od jiných výrobců, které požadavky zadavatele rovněž splňují (např. Seat, Opel)“.
60. Úřad proto usnesením č. j. ÚOHS-S467/2014/VZ-12967/2014/512/PDr ze dne 20.6.2014 určil zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání vysvětlení, které konkrétní modely vozidel výrobců Seat a Opel splňují požadavky zadavatele u kterých typů vozidel podle III. části zadávací dokumentace – členění 2.1 a) až d), 2.2 a) až c), 2.3, 2.4 a) a b). Zadavatel své vyjádření podal dopisem ze dne 26.6.2014.
61. Dne 11.7.2014 Úřad požádal společnost Porsche Česká republika s.r.o., Divize SEAT, Radlická 740/113d, 158 00 Praha 5 (dále jen „Seat“) a společnost Opel LLC, Olbrachtova 2006/9, 140 00 Praha 4 (dále jen „Opel“) o stanovisko k tvrzení zadavatele v jeho vyjádření ze dne 26.6.2014, že podle jeho zjištění mohou požadavky zadavatele splnit vozidla Opel Insignia v bodě 2.1 b), Opel Corsa v bodě 2.2 b), Seat Leon v bodě 2.1 c), 2.2 b), 2.2 c), vozidla Seat Toledo v bodě 2.1 d), 2.2 a), 2.2 b). 2.2 c) a vozidla Seat Ibiza v bodě 2.2 b), 2.2 c) III. části zadávací dokumentace.
62. Společnosti Opel a Seat ve svých vyjádřeních (viz body 42 a 44 odůvodnění tohoto rozhodnutí) sdělily konkrétní technické údaje o vozidlech, která splňují, resp. nesplňují zadavatelem požadované parametry v příslušných kategoriích.
63. Vzhledem k tomu, že zadavatel na podporu zákonnosti stanovených technických podmínek označil pouze některé modely vozidel značek Opel a Seat jako splňující jeho požadavky (splnění technických podmínek vozidly značek Škoda, resp. Volkswagen není zpochybňováno) a vzhledem k podkladům předloženým navrhovatelem (tabulka společnosti JATO Dynamics) lze na základě výše uvedených skutečností za situace, kdy ještě neskončila lhůta pro podání nabídek, učinit závěr, že technické podmínky stanovené v příloze č. 1 zadávací dokumentace pro kategorie vozidel 2.1 a) až d) mohou splnit výhradně vozidla výrobců značky Škoda a Volkswagen, která jsou navíc vyráběna v rámci jednoho koncernu, a to v důsledku zadavatelem stanovených technických podmínek. Zadavatel všechny jím požadované kategorie vozidel zadával v rámci jedné veřejné zakázky, a proto není nutné dále blíže zkoumat, zda technické podmínky stanovené pro kategorie 2.2 a) až c), 2.3, 2.4 a) a b) jsou stanoveny v souladu s § 45 odst. 3 zákona a § 6 odst. 1 zákona či nikoliv.

64. V šetřeném případě zadavatelem stanovené technické podmínky se v převážné míře u jednotlivých kategorií shodují, avšak kombinace několika z nich (viz výše) vede k situaci, že v konečném důsledku zadavatelem požadované automobily mohou s vysokou mírou pravděpodobnosti dodat pouze dodavatelé vozů Škoda a Volkswagen. Tato skutečnost vyplývá z výše uvedeného, neboť ani zadavatelem uvádění dodavatelé Seat a Opel nejsou podle svých vyjádření schopni splnit požadavky zadavatele. Zadavatel tak rovněž v důsledku nezákonně stanovených technických podmínek nedodržel zásadu zákazu diskriminace (k zásadě zákazu diskriminace viz bod 71 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
65. K vyjádření zadavatele ze dne 16.6.2014 k návrhu Úřad uvádí, že toto neobsahuje žádné relevantní skutečnosti, které by vyvracely tvrzení navrhovatele o nezákonně stanovených technických podmínkách. S vysokou mírou pravděpodobnosti lze také konstatovat, že pokud by zadavatel měl povědomí o vozidlech, která stanovené technické podmínky splňují, tak by je bezpochyby uvedl v rámci vyřizování námitek či v rámci správního řízení.
66. K vyjádření zadavatele ze dne 14.8.2014, ve kterém zadavatel zpochybňuje stanoviska společností Seat a Opel, ve kterých obě společnosti uvádí konkrétní ukazatele technických podmínek, které jejich vozidla nesplňují, Úřad konstatuje, že zadavatel neuvádí žádné konkrétní argumenty, které by vyvracely skutečnosti deklarované společnostmi Seat a Opel. Pouze se bez jakéhokoliv důkazu omezuje na hypotetické spekulace ohledně možnosti výrobců vozidel dodat i obvykle nenabízené kombinace výbavy vozidel, resp. sám dokonce vytváří i nové pochybnosti o určitosti a jednoznačnosti jím stanovených zadávacích podmínek, a to například u požadovaného objemu zavazadlového prostoru (viz bod 50 odůvodnění tohoto rozhodnutí) či prolínání jednotlivých kategorií vozidel.
67. Úřad považuje za významné uvést, že zadavatel je oprávněn vymežit předmět veřejné zakázky tak, aby sloužil jeho potřebám, avšak nesmí se přitom dopustit jednání, které není v souladu se zákonem, a které může vést i ke skryté diskriminaci dodavatelů (k zásadě zákazu diskriminace viz bod 71 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel by měl znát podmínky na trhu, na který vstupuje s veřejnou zakázkou a stanovovat jen takové technické podmínky, které nevytváří neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Úřad podotýká, že závěr, ke kterému dospěl, neznamená, že Úřad obecně vylučuje, že by zadavatel nemohl požadovat při vymezení předmětu veřejné zakázky v zadávacích podmínkách tyto tři parametry (maximální zdvihový objem válců, minimální výkon motoru, minimální základní objem zavazadlového prostoru), avšak stanoví-li požadované hodnoty výše uvedených parametrů v takové kombinaci, že dojde k zásadnímu omezení hospodářské soutěže, nelze než dospět k závěru, že nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona.
68. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona, když stanovil v příloze č. 1 zadávací dokumentace na veřejnou zakázku pro vozidla specifikovaná v bodech 2.1 a) až d) III. části zadávací dokumentace současně požadavky na maximální zdvihový objem válců, minimální

výkon motoru a minimální základní objem zavazadlového prostoru tak, že vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže.

K nerozdělení veřejné zakázky na části

69. Navrhovatel ve svém návrhu rovněž vyslovuje přesvědčení, že zadavatel nedodržel zásadu zákazu diskriminace, když předmět veřejné zakázky nerozdělil na části. Podle navrhovatele zadavatel požadoval vozidla odlišných kategorií a specifikací a z toho důvodu měl dokonce povinnost rozdělit předmět veřejné zakázky na části. V této souvislosti poukazuje na rozsudek č.j. 62 Af 7/2010 ze dne 2.3.2010.
70. K otázce vymezení předmětu veřejné zakázky Úřad nejprve uvádí, že, byť je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy charakter toho, co v rámci zadávacího řízení vlastně poptává), neboť pouze on sám zná nejlépe své vlastní potřeby, jež by měl co nejpřesněji a věcně definovat, nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami uvedenými v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, zejména zásadou zákazu diskriminace.
71. Ve věci dodržování zásady zákazu diskriminace je důležité zohlednit rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, ze kterého vyplývá, že smysl ustanovení § 6 zákona v první řadě směřuje k cíli samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Dále Nejvyšší správní soud zdůraznil, že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právním zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli).
72. Dále je v otázce dodržování zásady zákazu diskriminace důležité zohlednit názor Krajského soudu v Brně vyjádřený v rozsudku č. j. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010, ve kterém se uvádí, že pokud by zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil příliš široce a v důsledku toho by se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen někteří dodavatelé, mohl by zadavatel porušit jednu ze základních zásad zadávacího řízení zakotvenou v ustanovení § 6 zákona, tj. zmíněnou zásadu zákazu diskriminace. Důležitá je podle Krajského soudu v Brně tedy skutečnost, že v důsledku široce vymezeného předmětu veřejné zakázky mohlo nabídku podat méně dodavatelů, než kdyby byla jednotlivá plnění poptávána samostatně (např. rozdělením veřejné zakázky na části), což může způsobit porušení zásady zákazu diskriminace.
73. Při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, je tedy třeba na prvním místě určit, zda předmět veřejné zakázky není

natolik odlišný, že jej měl zadavatel poptávat jako samostatné plnění (tedy, jinými slovy řečeno, že měl zadat více veřejných zakázek).

74. Pro určení toho, co je v konkrétním případě jedinou veřejnou zakázkou, je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou. V této souvislosti lze využít i závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku č. j. 2 Afs 198/2006 ze dne 27. 6. 2007, ve kterém je uvedeno, že se má jednat o „ ... *plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických...*“
75. Jak však dále judikoval Krajský soud v Brně v citovaném rozsudku ze dne 2. 3. 2010, zadavatel se může dopustit porušení zásady zákazu diskriminace v jeho skryté (nepřímé) podobě i v situaci, kdy sice všechna předmětná plnění mohl poptávat v rámci jedné veřejné zakázky (jednalo-li se tedy o plnění svým charakterem totožná či obdobná), ale nevyužil přitom možnosti odstranit či zmírnit případné omezení konkurenčního prostředí tím, že veřejnou zakázku rozdělí na části podle § 98 zákona, pokud to její povaha připouštěla (a zároveň rozdělení nebrání ustanovení § 13 odst. 3 zákona). Nejde tu přitom o to, že by byl zadavatel nucen činit něco (rozdělit veřejnou zakázku na části), co mu zákon neukládá, ale o to, že zadavatel musí využít všechny možnosti, které mu zákon (byť jako možnost, nikoli povinnost) dává, k tomu, aby se v zadávacím řízení diskriminace (resp. omezování konkurenčního prostředí) nedopouštěl.
76. Na druhém místě je pak tedy třeba při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, určit, zda zadavatel neměl povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části. K podmínkám, za kterých je zadavatel povinen veřejnou zakázku na části rozdělit, Krajský soud v Brně uvedl následující. „*K tomu, aby bylo možno dospět k závěru, zda zadavatel byl povinen v daném případě veřejnou zakázku rozdělit či nikoliv, je tedy třeba posoudit, zda povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení připouštěla. Rozdělení veřejné zakázky na části přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části vhodné nebude zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují. K rozdělení veřejné zakázky na části lze přistoupit zásadně tehdy, pokud je důvod předpokládat, že za plnění po částech bude zadavatel platit v součtu nižší cenu. Tak tomu zpravidla může být právě v situaci, kdy rozdělení veřejné zakázky na části může přinést více nabídek a tedy i větší soutěž konkurujících si dodavatelů a z toho vyplývající nižší nabídkovou cenu.*“
77. Úřad také považuje za podstatnou i úvahu, k níž dospěl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, které se týkalo skryté (nepřímé) diskriminace. Nejvyšší správní soud zde uvedl, že již samotná podstata tohoto institutu vylučuje jakoukoli

jeho mechanickou aplikaci a že není dost dobře možné požadovat po zadavatelích, aby jimi vyžadované předpoklady měly na všechny potenciální uchazeče stejné dopady. Jako určitý korektiv mechanické aplikace tohoto institutu pak funguje „zjevná nepřiměřenost“.

78. Úřad zastává názor, že pokud je institut skryté (nepřímé) diskriminace aplikovatelný na všechny postupy zadavatelů, je stejně tak obecně aplikovatelný závěr o nemožnosti jeho mechanické aplikace.
79. Vždy je tak nezbytné při zkoumání toho, zda zadavatel neporušil zásadu zákazu diskriminace tím, jakým způsobem vymezil předmět veřejné zakázky, vzít v úvahu všechny okolnosti daného individuálního případu. Je přitom třeba, v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, dát zadavateli prostor i pro jeho legitimní ekonomickou úvahu. Skrytou (nepřímou) diskriminaci tak lze nalézt i v případě, kdy zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky skutečně excesivně (tj. tehdy, když je způsobený dopad na konkurenční prostředí zjevně nepřiměřený ve vztahu k – legitimním – důvodům, které zadavatele k danému vymezení předmětu veřejné zakázky vedly). Je tedy třeba posoudit zejména dopad, který určité vymezení předmětu veřejné zakázky má na konkurenční prostředí, a důvody, které zadavatele k takovému vymezení vedly (a to zejména z pohledu technického a ekonomického), a tyto okolnosti následně uvážit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.
80. Pokud by prostor pro skutečně legitimní ekonomickou úvahu zadavatele nebyl dán, mohla by dle názoru Úřadu mechanická aplikace institutu zákazu skryté (nepřímé) diskriminace vést až k absurdním důsledkům, přičemž jedním z nich by v konečné fázi mohla být i realizace takového řešení, které by nedůvodně zvyšovalo náklady zadavatele a nutilo by jej tak ke zjevně nevhodnému postupu.
81. Ve světle shora uvedených úvah tedy Úřad přezkoumal vymezení předmětu veřejné zakázky v předmětném zadávacím řízení, přičemž dospěl k závěru, že přestože předmět plnění veřejné zakázky se jeví jako jeden celek (dodávka automobilů), není tento celek natolik homogenní, aby jej bylo možno zadat jako veřejnou zakázku nerozdělenou na části. K tomuto závěru vede Úřad skutečnost, že zadavatel požaduje různé vzájemně odlišné kategorie vozidel (i mikrobuse), které (pokud by veřejná zakázka byla rozdělena na části) by mohlo dodat více dodavatelů než ti, kteří dodávají vozidla Škoda a Volkswagen. Další skutečností je, že jednotlivé kategorie spolu vzájemně nesouvisí, resp. nejsou vzájemně provázané tak, aby je bylo nutno zadávat v jednom celku („balíku“). V případě rozdělení veřejné zakázky na části by tak zadavatel mohl učinit veřejnou zakázku přístupnou více dodavatelům a tedy i obdržet více nabídek. Takto otevřená soutěž by pak pro zadavatele mohla znamenat přínos v podobě výběru výhodnější nabídky než při požadavku na dodávku vozidel v rámci jedné veřejné zakázky nerozdělené na části.
82. Podle § 98 odst. 1 zákona zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky. V šetřeném případě je předmětem veřejné zakázky „Obnova vozového parku, tedy dodávka automobilů. Pokud by se jednalo o dodávku vozidel

stejných technických parametrů, pak by nebyl dán žádný důvod k úvahám o rozdělení veřejné zakázky na části. To však neplatí, poptává-li zadavatel vozidla různých kategorií, druhů a odlišných technických parametrů. Pak nepochybně vyvstává otázka, zda, s ohledem na dodržení zásady zákazu diskriminace, není nejen právem, nýbrž dokonce povinností zadavatele rozdělit předmět veřejné zakázky na části tak, aby zadavatel umožnil soutěž o veřejnou zakázku všem potenciálním dodavatelům, kteří mohou zadavateli poskytnout jím poptávané druhy automobilů. Nezbytnost rozdělení veřejné zakázky na části je nejvíce patrná v případě požadavku na dodání mikrobusu, jenž byl uveden v III. části bodu 2.3 zadávací dokumentace, který nemusí být běžnou součástí nabídek všech dodavatelů osobních automobilů a právě spojení požadavku na dodávku devíti kategorií osobních automobilů tak, jak jej vymezil zadavatel v zadávacích podmínkách s požadavkem na dodávku mikrobusu v rámci jediné zakázky bez možnosti jejího dílčího plnění, by mohlo významným způsobem ovlivnit počet podaných nabídek a tím i soutěžní prostředí, které je předpokladem výběru nejvhodnější nabídky.

83. V této souvislosti se Úřad zabýval i otázkou případného možného subdodavatelství při plnění veřejné zakázky, která se v šetřeném případě jeví být aktuální např. u dodávky mikrobusu. K tomu Úřad uvádí, že pokud při široce stanoveném předmětu veřejné zakázky dodavatel nemůže podat nabídku bez nutnosti zajistit plnění části předmětu veřejné zakázky subdodavately, tak dochází k diskriminaci takového dodavatele. K tomu lze odkázat např. na rozsudek č.j. 62Af 57/2011 ze dne 1.11.2012, ve kterém Krajský soud v Brně mj. uvádí, že pokud je předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří by byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé mají nacházet, nikterak neeliminuje.
84. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že zadavatel nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, konkrétně na část spočívající v dodání 9místných mikrobusů, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla, a tím omezil okruh možných dodavatelů.
85. K ostatní argumentaci navrhovatele a zadavatele Úřad uvádí, že vzhledem k tomu, že jako nápravné opatření ve smyslu § 118 odst. 1 zákona bylo uloženo zrušení zadávacího řízení, dále se nezabýval obsahem návrhu navrhovatele, resp. vyjádření zadavatele, a to na základě jedné ze základních zásad činnosti správních orgánů, a to zásady procesní ekonomie upravené v § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle které správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly

zbytečné náklady. Proto se Úřad ani blíže nezabýval rozporem mezi oznámením o zakázce a zadávací dokumentací (viz bod 7 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Za situace, kdy je zrušeno celé zadávací řízení, by totiž bylo nadbytečné provádět na základě návrhu další šetření za účelem přezkoumávání jednotlivých dílčích kroků zadavatele. Jakýkoli výsledek takového přezkumu (tj. ať již konstatace, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, nebo závěr, že postup stanovený zákonem nedodržel) totiž nemůže mít žádný vliv na konečné rozhodnutí ve věci, kterým se zadávací řízení ruší. Prováděním takového přezkumu by také vznikaly jak správnímu orgánu, tak případně i jeho účastníkům, jen zbytečné náklady.

Uložení nápravného opatření

86. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
87. Při rozhodování podle § 118 zákona je Úřad povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy protiprávního stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. transparentnosti zadávání veřejných zakázek a dodržování zásad stejného zacházení a nediskriminace uchazečů o veřejné zakázky.
88. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel postupoval v rozporu se zákonem již při stanovení samotných podmínek zadávacího řízení, nápravy tedy nelze dosáhnout jinak než zrušením zadávacího řízení. Proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
89. Pro úplnost Úřad uvádí, že podle § 84 odst. 7 zákona zadavatel odešle oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění v informačním systému podle § 157 do 3 dnů ode dne přijetí rozhodnutí; tato povinnost neplatí pro jednací řízení bez uveřejnění a řízení na základě rámcové smlouvy. Dále je zadavatel podle § 84 odst. 8 zákona povinen odeslat písemné oznámení o zrušení zadávacího řízení do 2 pracovních dnů po přijetí rozhodnutí všem známým zájemcům či uchazečům s uvedením důvodu. Podle § 84 odst. 9 zákona, zruší-li zadávací řízení Úřad, užijí se odstavce 7 a 8 obdobně, přičemž lhůty počínají běžet ode dne, kdy se zadavatel dozví o nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu.

Náklady řízení

90. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je zadavatel povinen uhradit

v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000 Kč.

91. Vzhledem k tomu, že ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad zrušil zadávací řízení, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně 19-24825621/0710, variabilní symbol 2014000467.

K zastavení správního řízení v části týkající se postupu zadavatele při stanovení dílčích kritérií základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídek

92. Seznámením se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení č.j. ÚOHS-S467/2014/VZ-14835/2014/513/PDr ze dne 15.7.2014 Úřad z moci úřední z předložené dokumentace o veřejné zakázce zjistil, že k datu odeslání výše citovaného dopisu bylo v bodě IV.2) oznámení o zakázce, jakož i v čl. XI. zadávací dokumentace stanoveno, že základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je *ekonomická výhodnost nabídky, přestože jednotlivá dílčí hodnotící kritéria byla výhradně cenová*. Úřad získal pochybnosti, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky stanovil dílčí hodnotící kritéria A. – I. tak, aniž by vyjadřovala vztah užité hodnoty a ceny, a proto z moci úřední předmět správního řízení rozšířil i o přezkoumání výše uvedených skutečností. Dne 21.7.2014 Úřad obdržel informaci zadavatele, že hodnotící kritérium ekonomická výhodnost nabídky změnil na hodnotící kritérium nejnižší nabídková cena. V důsledku této provedené změny došlo k úpravě těch zadávacích podmínek (viz výše), které vedly k rozšíření správního řízení nad rámec návrhu, a tudíž ve skutečnostech, pro které bylo správní řízení rozšířeno, nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 citovaného zákona. Z uvedeného důvodu Úřad správní řízení v této části zastavil, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

K zastavení správního řízení v části týkající se postupu zadavatele při stanovení dílčích kritérií základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídek

93. Seznámením se zjištěnými skutečnostmi ve správním řízení č.j. ÚOHS-S467/2014/VZ-15530/2014/513/PDr ze dne 28.7.2014 Úřad z moci úřední z předložené dokumentace o veřejné zakázce zjistil, že k datu odeslání výše citovaného dopisu bylo v bodě IV.2) oznámení o zakázce stanoveno, že základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je *ekonomická výhodnost nabídky*. Oproti tomu bylo v čl. XI. zadávací dokumentace stanoveno, že základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je *nejnižší nabídková cena*. Úřad získal pochybnosti, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny stanovil v čl. XI. zadávací dokumentace dílčí hodnotící kritéria A. – I. s přiřazenými procentními váhami,

kteřá nejsou slučitelná s účelem základního hodnotícího kritéria nejnížší nabídkové ceny, resp. by v důsledku tohoto postupu zadavatele nemusela být vybrána jako nejvhodnější nabídka, která obsahuje skutečně nejnížší nabídkovou cenu, tj. celkovou sumu, kterou bude muset zadavatel uhradit dodavateli v souvislosti s realizací předmětu veřejné zakázky. Dne 19.9.2014 Úřad obdržel informaci zadavatele, že změnil hodnotící kritérium nejnížší nabídková cena s dílčími hodnotícími kritérii na hodnotící kritérium nejnížší nabídková cena bez dílčích hodnotících kritérií. V důsledku této provedené změny došlo k úpravě těch zadávacích podmínek (viz výše), které vedly k rozšíření správního řízení nad rámec návrhu, a tudíž ve skutečnostech, pro které bylo správní řízení rozšířeno, nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 citovaného zákona. Z uvedeného důvodu Úřad správní řízení v této části zastavil, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 1292/25, 155 00 Praha 5
2. Vlastimil Zaviačič, Hyundai Motor Czech s.r.o., Siemensova 2717/4, 155 00 Praha 5

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy